

[Arbejdsministeren]

mangfoldigt, og at det er klogt at inddrage arbejdsmarkedets parter.

Derfor vil jeg også sige, at jeg føler, at hr. Glønborg i langt højere grad forstår forholdene på det danske arbejdsmarked end hr. Glistrup. Hr. Glønborg ved, at forholdene er mangfoldige, og at ingen i dette land er så kloge, at de kan overskue alle forhold på det danske arbejdsmarked og alle forhold i hver eneste branche, fordi brancherne er så forskellige.

Derfor vil jeg gerne sige hr. Glønborg tak for de bemærkninger, der faldt om dem, der har lavet arbejdet.

Det er en tak, som i høj grad skal videregives til embedsmænd i Arbejdsministeriet, som har slidt nat og dag, for at vi i dag kan gennemføre en lovgivning, som bliver til gavn og glæde for en stor del af den danske befolkning.

Jeg skal takke hr. Glønborg for bemærkningerne, og jeg skal sørge for, at de bliver videregivet til mine embedsmænd.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg ved såmænd godt, at der efterhånden ikke er mange, der hører efter, fordi tiden er gået, men om ikke andet så for referatets skyld og ikke mindst af hensyn til arbejdsministeren vil jeg godt lige sige, at det var dog rørende at høre forsvaret over for hr. Glistrup om, at der var kæmpebesparelser i det her, og at det var for galt, at hr. Glistrup og hans parti ikke ville være med til det.

Men samtidig var argumentet imod, at jeg ikke ville være med til det, fordi det kommer til at ramme mange mennesker, at deri tog jeg helt fejl.

Jeg må bede ministeren finde ud af, hvilket argument han vil bruge. Hvis han sparer penge ved det her, så er det klart, at det rammer nogle mennesker. Det er jo også den skinbarlige sandhed bag det.

Arbejdsministeren talte om at give folk en chance, hvilket jeg da tror ministeren mener, det gør vi da alle sammen. Hvis jeg vidste, der var job til dem, vi taler om, så ville jeg også stemme for det; men jeg ved, der ikke er job til dem. Det er jo det, der er problemet.

Men når så ministeren siger det, som han fik sagt her: »Vi giver nogle bedre muligheder«, skal det da anstændigvis nævnes, at det udelukkende er, fordi man først indfører en ny § 60,

ved hvilken man forringer folks muligheder. Der er i bilag til betænkningen optrykt et spørgsmål, som jeg stillede under udvalgsarbejdet og fik svar på. Heraf fremgår det helt klart, at hvis disse ændringer, som man nu står over for, ikke kom ind, så var de mennesker, vi taler om, dvs. deltidsarbejdende med fuldtidsforsikring og på supplerende understøttelse, fuldt ud ligestillet med andre, hvis de blev ledige.

Det er jo den skinbarlige sandhed, og ministeren kan heldigvis heller ikke rende fra det, for det fremgår klart af besvarelsen i udvalgets betænkning, som er afgivet i dag.

Glistrup (FP):

I arbejdsministerens lange forklarende redegørelse for disse forslag, som vi nu har fået serveret sidst på dagen i dag, var der også et stort afsnit om, at en af de ting, som disse forslag indebar, var besparelser. Det kan man nu ikke læse i det, vi hidtil har fået, men vi får i hvert fald den oplysning. Der er den regel, at når ministre kommer med besparelsesforslag, skal de angive, hvor meget de antager at spare ved forslagene, men det hele det er jo gået i en sådan sjukskerihurtighed, at der ikke nogen som helst steder er antydning af, at der er besparelser, endsiige hvor store besparelserne skulle være ved de forslag, der kommer nu.

Man kan på arbejdsmarkedsområdet i og for sig spare efter to forskellige systemer. Man kan tænke sig en generel satsnedsættelse. Vi har 800.000 mennesker om året, som i kortere eller længere perioder får dagpenge, og hvis man fordeler det besparelsesbeløb, som jeg forstod var væsentligt, ud over disse 800.000, er det selvfølgelig ikke så meget for den enkelte.

Men det er ikke den metode, der er fulgt her. Her er fulgt den metode, at det er nogle ganske enkelte mennesker, der samlet skal bære den store besparelse, som arbejdsministeren talte om, og det vil sige, at for den enkelte, som bliver ramt af disse regler, er det et meget stort beløb, som arbejdsministeren kalder besparelse, og som det pågældende menneske mangler i sin husholdning til at betale sin husleje, eller hvad der nu er tale om.

Det er altså systemet. Man tager nogle få mennesker ud. Vi har en uhyggelig mistanke om, at det er nogle ret tilfældige gidsler, der tages ud, at der ikke er rationelle, fornuftige ret-